

Data	Dzień	Godz.	Ulica
27.12.2024	Piątek	16.00	1. Wrzosowa 2. Spokojna, Dębowa
28.12.2024	Sobota	10.00	1. Polna 2 – 36 2. Polna 38 – 46 K
29.12.2024	Niedziela	14.00	1. Polna 49 – 69 /nieparzyste/ 2. Polna 48 – 86 /parzyste/
30.12.2024	Poniedziałek	16.00	1. Borówkowa 1 – 41 2. Borówkowa 43 – 73
02.01.2025	Czwartek	16.00	Wyzwolenia 152 – 164 /parzyste/
03.01.2025	Piątek	16.00	Wyzwolenia 153 – 183 /nieparzyste/
04.01.2025	Sobota	10.00	1. Wyzwolenia 166–202 /parzyste/, Nowoka 2. Wyzwolenia 187 – 217 /nieparzyste/
05.01.2025	Niedziela	14.00	Licealna, Kałusa 1, Bielszowicka, Wiejska
07.01.2025	Wtorek	16.00	Radosna, 1 Maja 178 – 208 /parzyste/
08.01.2025	Środa	16.00	Żwirki i Wigury, Gwiżdża, Magdziejka
09.01.2025	Czwartek	16.00	Ludowa, Gabora
10.01.2025	Piątek	16.00	1 Maja 181 – 185 /nieparzyste/, Piaskowa
11.01.2025	Sobota	11.00 14.00	1. Mostowa i Nowa 35 2. Nowy Świat 16 – 2, 1 Maja 133 – 162
12.01.2025	Niedziela	14.00	1. Nowa 1 – 21 /nieparzyste/, Maczka 2. Nowa 2 – 34 /parzyste/
15.01.2025	Środa	16.00	1. Kolonia Zwycięstwa 6 – 52 /parzyste/ 2. Krótka, Kol. Zwycięstwa 17 – 27
18.01.2025	Sobota	10.00	1. Kąpielowa 2 – 16 /parzyste/, 13, 27, 29 2. Kąpielowa 15 – 25
19.01.2025	Niedziela	14.00	1. Szyb Aliny, Kąpielowa 33 – 43 2. Kolejda dodatkowa

Kolejność numerów od niższych do wyższych chyba, że zaznaczono inaczej

CZAS ADWENTU – CZAS DUCHA ŚWIĘTEGO

Żyjemy w czasach po Zesłaniu Ducha Świętego i to Jego czas. Wszystko więc dzieje się z udziałem Bożej Opatrzności. Zmiana pór roku i okresów liturgicznych co jakiś czas przypominają nam o kolejnych wydarzeniach z całej historii zbawienia. Słowo „Adwent” jest tłumaczeniem greckich słów: epifaneia i parusia. Termin ten w Rzymie oznaczał oficjalny przyjazd dygnitarza państwowego i objęcie urzędu. W chrześcijaństwie termin „adventus” stał się synonimem przyjścia Chrystusa w sensie jego Wcielenia (epifaneia), jak też powtórnego przyjścia w chwale (parusia). W V w. na oznaczenie czasu przygotowania do Bożego Narodzenia spotykamy także określenie: „ante natale Domini” lub „adventus Domini”.

W Rzymie okres przygotowania do Bożego Narodzenia został wprowadzony dopiero w drugiej poł. VI w. Pod wpływem liturgii Wschodu, nie poszczono w soboty, rozpoczynano więc Adwent 1 grudnia bądź nawet 11 listopada, aby uzyskać liczbę 40 dni postu (na wzór Wielkiego Postu). W VIII i IX w. okres przygotowania

przypadał na 30 października lub nawet 24 czy 14 września. Od czasów Grzegorza Wielkiego (590-604) Adwent w Rzymie obejmował 4 tygodnie. Był to czas bezpośredniego, liturgicznego przygotowania do obchodów pamiątki przyjścia Chrystusa. Adwent przypomina nam trzy wielkie postaci: proroka Izajasza, św. Jana Chrzciciela i Matkę Bożą Niepokalaną.

Wielki Izajasz

Pierwsza z nich to Izajasz, urodzony i żyjący w Jerozolimie za panowania królów: Ozjasza, Jotama, Achaza, Ezechiasza i Manassesza. Pochodził z rodu arystokratycznego i był spokrewniony z domem panujących. W czasach dla ojczyzny swojej bardzo trudnych, za panowania Achaza, miał Izajasz znaczny wpływ polityczny, a wzrosły one bardziej jeszcze, gdy stał się bliskim doradcą Ezechiasza. Jednak gdy berło Judy dostało się w ręce króla Manassesza, Izajasz zniknął ze sceny politycznej i jakiś czas potem - jak głosi tradycja - na rozkaz tegoż króla poniósł męczeńską śmierć. Było to ok. 696 r. przed Chrystusem. Ale nie za zasługi polityczne, nie za bohaterstwo męczeństwa zdobył tak ważne miejsce wśród autorów ksiąg Starego Testa-

mentu i w Liturgii Adwentowej. Izajasz był przede wszystkim prorokiem. Imię Izajasz wywodzi się od hebrajskiego Yesha'yahu oznaczającego „Jahwe jest zbawieniem”.

Św. Jan Chrzciciel

Druga postać, która dominuje w Adwencie, to św. Jan Chrzciciel. Sam Chrystus świadczy o wielkości tego męża. Kościół poświęca mu co roku dwie uroczystości, 24 czerwca wspomina jego narodzenie i 29 sierpnia jego ściecie. Jest to jeden jedyny święty, którego Kościół tak wspomina. Hymn, który wyśpiewał jego ojciec Zachariasz, stanowi w Jutrzni codzienny fragment modlitwy liturgicznej Kościoła. Rola św. Jana Chrzciciela w Adwencie polega na daniu świadectwa, zbliżającemu się Chrystusowi i na przygotowaniu nas na Jego przyjście. W Janie Chrzcicielu uderza jego świętość, życie pełne ascezy i pokuty, siła charakteru, bezkompromisowość. Był pierwszym świętym czczonym w całym Kościele. Jezus wystawił Janowi świadectwo, jakiego żaden człowiek z Jego ust nie otrzymał: "Coście wyszli oglądać na pustyni? (...) Proroka zobaczyć? Tak, powiadam wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: Oto ja posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę. Zaprawdę powiadam wam: Między narodzonymi z niewiast nie powstał większy od Jana Chrzciciela". Jemu dedykowana jest rzymska Bazylika św. Jana na Lateranie, będąca katedrą papieża. Jan Chrzciciel

jest patronem Austrii, Francji, Holandii, Malty, Niemiec, Prowansji i Węgier.

Maryja – nasza Matka

Ale najbliższej Chrystusa stoi trzecia postać Adwentu. "Witaj, Jezu, Synu Maryi" śpiewamy w pieśni eucharystycznej. Wśród świąt Adwentu na pierwszy plan występuje Niepokalane Poczęcie Najświętszej Maryi Panny. Bądź pozdrowiona, pełna łaski – słyszysz od Anioła Gabriela. Cud, który się w Maryi spełnił, przewyższa wszystko i nic nie dorówna łasce, jaką Ona otrzymała. Wydała na świat Boga. "Błogosławiona jesteś między niewiastami"... Przy okazji tej uroczystości tak mówił do nas Św. Jan Paweł II: «Człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu, Pan natomiast patrzy na serce» (1 Sm 16, 7). Serce Maryi zwrócone jest całkowicie ku wypełnieniu woli Bożej. Dlatego Najświętsza Panna jest wzorem chrześcijańskiego oczekiwania i nadziei. Rozważanie biblijnej sceny zwiastowania pozwala nam zrozumieć, że Boże orędzie nie zaskakuje Maryi, ale przeciwnie — zastaje ją czuwającą i gotową, skupioną w głębokim milczeniu, w którym rozbrzmiewają obietnice proroków Izraela, zwłaszcza słynna mesjańska zapowiedź Izajasza: «Oto Panna pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel» (Iz 7, 14). W Jej Sercu nie ma nawet cienia egoizmu: Maryja nie pragnie niczego dla siebie, a jedynie chwały Bożej i zbawienia ludzi. Nawet szczególny przywilej, na mocy którego została zacho-

wana od grzechu pierworodnego, nie jest dla niej tytułem do chwały, ale wezwaniem do całkowitego oddania się na służbę odkupieńczej misji Syna". Izajasz, Św. Jan Chrzciciel, Maryja, mamy do Kogo się modlić, mamy Kogo naśladować...

Adam

*Korzystałem m.in. z: brewiarz.pl,
duch-swiety.pl, oraz niedziela.pl.*

KAPŁAN BŁOGOSŁAWIONY

2 grudnia obchodziliśmy wspomnienie bł. Ks. Jana Machy. Uroczystości beatyfikacji ks. Jana Machy, 20 listopada 2021 w katowickiej katedrze Chrystusa Króla, przewodniczył prefekt Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych kard. Marcello Semeraro. Beatyfikacja odbyła się w obecności najbliższej żyjącej rodziny błogosławionego. Jej przedstawiciele wnieśli relikwie podczas liturgii: zakrwawioną chusteczkę, ostatni list i różaniec samodzielnie wykonany w więzieniu przez ks. Machę. – Te relikwie miałam w domu całe życie i musiałam się z nimi rozstać. Ta chusteczka towarzyszyła mi przy wszystkich ważnych momentach życia. To, że wносиłam ją jako relikwię, to był potworny stres, serce waliło mi jak młotem. Ale jest też ogromne szczęście, że te relikwie będą mogły służyć naszym bliźnim. Niech działają, niech ta łaska się rozlewa – mówiła po uroczystościach Małgorzata Kozak, siostrzenica błogosławionego. Błogosławiony kapłan na krótko przed wykonaniem kary śmierci napisał: «Za 4 godziny wyrok będzie wy-

konany. Kiedy więc ten list będziecie czytać, mnie nie będzie już między żyjącymi! Zostańcie z Bogiem! Przebaczcie mi wszystko! (...) Żyłem krótko, lecz uważam, że cel swój osiągnąłem. Nie rozpaczajcie! Wszystko będzie dobrze. Bez jednego drzewa las lasem zostanie». W tych swoich słowach zostawia nam najważniejszą lekcję - mówił kard. M. Semeraro - Składa świadectwo, że każdy na tej ziemi został stworzony do wypełnienia swojej misji. Określa dobro jako coś większego niż interes jednostki: dążenie do szczęścia jest o tyle autentyczne, o ile przyczynia się do obrony sprawiedliwości, w służbie dobru wspólnemu, dzieleniu się, przyjmowaniu, szacunku, trosce o potrzeby innych. Na koniec zachęca nas do pozostania z Panem, do szukania Go w modlitwie i dialogu wewnętrznym i do uwielbiania Go świętym życiem. Przez ten obraz lasu, z którego usunięto jedno z drzew, jeszcze lepiej rozumiemy Ewangelię: ziarno, które wpadło w ziemię, obumarło, ale może, a nawet musi, nadal przynosić w nas obfite owoce. Jan Franciszek Macha, nowy Błogosławiony, niczym drzewo ścięte w młodym wieku, położył podwaliny pod budowę stabilnego domu dla przyszłych pokoleń, którym przekazuje, życiem przypieczętowanym własną krwią, jasne przesłanie: «Nikt nie ma większej miłości od tej, gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich» – mówił kard. M. Semeraro.

za: janmacha.gosc.pl/Marta Sudnik-Paluch